

5841 5. Juli 1881: Enefte Beh. af Fællesudv. Indst. ang. Forfl. t. Finantslov f. 1881—82. 5842

Formanden (Krabbe): Jeg hører af den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fortsætter, at det er Udtalelser i Fællesudvalget, han citerer. Dette er ikke rigtigt og ikke tjenligt for Forhandlingerne.

H. C. Nyholm: Jeg har heller ikke Mere at sige, men iøvrigt vil jeg henvise til Bladene.

Formanden (Krabbe): Naar det ærede Medlem er gjort opmærksomt paa, hvad der ikke er rigtigt, vilde en Undskyldning til Thinget være bedre end just en Glæde over, at det ærede Medlem har sagt det, han har sagt.

H. C. Nyholm: Det er en Misforstaaelse, jeg beder om Forladelse, jeg vilde ikke udtale nogen Glæde. Smidlertid tillader jeg mig at sige, at den høitærede Minister afviste den Daandsræfning, vi havde tilladt os at byde, paa en saa kold Maade, at dermed var hele vort Forslag, hele vor Lante flaaet til Jorden. Jeg kan ikke Andet end bestemt fastslaa her, at den høitærede Conseilspræsident paa Ministeriets Begne har lukket den sidste Dør for Overenskomst i for os. De Herrer, som med mig ere enige om at ønske Overenskomst, og det er ikke saa Faa, derom er jeg overbevist, tro, at naar den høitærede Conseilspræsident havde stillet sig mere velvilligt ligeoverfor vore Mæglingsforslag, vilde de kunne have haft en ganske anderledes Fremtid for sig, end der nu er Tale om; men da vi modtog et saa afvisende Svar, hvori der laa et bestemt Udtryk om, at der var aldeles ikke Noget, der duede i vort Forslag, var det en Selvsølge, at de Herrer, som havde tænkt paa at stemme for det, maatte forlade det. Jeg kan derfor ikke Andet end sige derom, at den høitærede Conseilspræsident egentlig ikke synes at have været nogen varm Beundrer af en Overenskomst. Jeg tør ikke sikkert sige det, men tænkes kan det dog vel nok, at den høitærede Conseilspræsident snarere ligesom andre Herrer ønske denne Kamp, for derigennem at fremtvinge Underkastelse; det tør jeg vel ikke sige, men den høitærede Conseilspræsident har i hvert Fald bestemt aføist den Haand, vi rakte ham. Jeg kan derfor ikke Andet end, idet jeg slutter, tilraade de Herrer, som vilde have stemt for dette Forslag, ikke at stemme for det, men derimod at stemme for Fællesudvalgets Mindretals Indstillinger, idet jeg nærer det Haab, at vi, naar vi i det Hele taget skulle ud til Kampen, Alle sølges ad ud til den og optage de Konsekventer, som den høitærede Conseilspræsident har truet os med. Jeg nærer da det Haab, at de Herrer, der nu have ført an fra vor Side mod Overenskomst, i denne

Kamp, hvis det kommer dertil, ville kunne vide at føre os frem til Seir for Folkets Sag.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Denne Udtalelse af det ærede nye Medlem i Folkethinget var mig i flere Henseender noget mærkelig. Jeg skal begynde med hans sidste Udtalelse om, at jeg har truet med Konsekventerne. Det vilde være mig ganske interessant at høre, hvad det er for Konsekventer, jeg har truet med. Jeg har sagt, at, naar der ikke blev nogen Finantslov, behøvede jeg ikke at udvilde Konsekventerne deraf for det ærede Thing. Betragter det ærede Medlem det som en Trusel? Af mærkelige Ytringer var der endvidere den, at jeg skulde have betegnet det Forslag, som det ærede Medlem tilligemed et andet æret Medlem af Udvalget stillede, som uantageligt. Jeg tror, at, naar en Regjering kommer tilstede i et Udvalg af Betydning og allermeest i et Fællesudvalg, da er det ligefrem Regjeringens Pligt at udtale sig om sin Stilling ligeoverfor de forskjellige foreliggende Forslag. Jeg har der ikke kunnet betegne det Forslag, som det ærede Medlem havde stillet, som Andet end som uantageligt. Vel at mærke var det allerede da betegnet som uantageligt af Flertallet i Fællesudvalget. Det var altsaa ikke mig, der gav Anvisning paa, at det var uantageligt. Men af det Udtryk, som jeg har brugt: at det var uantageligt i og for sig, drager det ærede Medlem den ganske mærkværdige Slutning, at jeg har betegnet det saaledes, at der aldeles Intet var i det, der duede. Det er dog en ganske mærkværdig Slutning. Jeg skulde altsaa f. Ex. have betegnet ogsaa den Del af Forslaget, hvori Marineministeren bemyndiges til at bygge et Skib til 5 Millioner Kroner saaledes, at ogsaa denne Del ikke duede — thi det er jo en Slutning, som det ærede Medlem har gjort. Denne Slutning er imidlertid aldeles falsk, og disse Misforstaaelser om, hvorvidt hans Forslag var kvantitativt eller kvalitativt uantageligt, har det jo staaet i det ærede Medlems Magt at faae fjernet i selve Fællesudvalget ved at rette Spørgsmaal til mig derom. Der fremkom ikke noget Spørgsmaal. Der var Ingen, der ønskede nærmere Forklaring om, hvorfor Regjeringen for sit Vedkommende ansaa Forslaget for uantageligt. Iøvrigt skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at Et er, hvad Regjeringen anser for uantageligt, et Andet er, hvad Flertallet i Fællesudvalget og hvad Flertallet i det andet Thing anser for uantageligt eller uantageligt. Dersom den nuværende Regjering ikke skulde være tilfreds med det Resultat, som begge Rigsdagens Afdelinger eens om, vil der vist ikke være Tvivl om, at der vil være Mænd nok udenfor den nuværende Regjering, som ville være villige til at